

dag er gældende, således at det bliver muligt at efterforske ordentligt i disse alvorlige sager.

Svar (23/3 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Straffelovens §§ 93-96 indeholder dansk rets almindelige regler om, hvornår der indtræder forældelse, således at der ikke længere kan idømmes straf eller andre retsfølger i anledning af et strafbart forhold. Forældelsesfristens længde vil normalt efter straffelovens § 93, stk. 1, afhænge af strafferammen for den pågældende forbrydelse.

Overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitler 12 og 13 forældes efter de almindelige strafferetlige forældelsesregler.

Overtrædelse af visse bestemmelser i straffelovens kapitler 12 og 13 kan straffes med fængsel indtil på livstid. I så fald gælder der ingen forældelsesfrist.

Det vil være i strid med forbudet mod straffelove med tilbagevirkende kraft i artikel 7, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention, hvis man – som det omtales i spørgsmålet – med tilbagevirkende kraft ændrede forældelsesfristen for sager, hvor forældelsen allerede er indtrådt.

sag med den hurtighed, som sagens beskaffenhed tillader, og derved ikke blot påse, at strafskyldige drages til ansvar, men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted.

Jeg kan i øvrigt mere generelt om bestræbelserne på at få oplysninger om agenter fra det tidligere DDR henvise til statsministerens besvarelse af 12. januar 2000 af spørgsmål nr. S 927 fra samme spørger.

Spm. nr. S 1953

Til justitsministeren (7/3 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at materialet fra de sager, der vurderes til ikke at kunne medføre tiltalerejsning i sager om danskeres eventuelle samarbejde med den tidligere østtyske sikkerhedstjeneste Stasi og andre sikkerhedstjenester i den tidligere østblok under den kolde krig, frigives og stilles til rådighed for historikere og forskere, således at disse kan foretage en historisk bearbejdning af materialet og skrive et vigtigt kapitel i danmarkshistorien?«

Begrundelse

Få år efter afslutningen af den 2. verdenskrig fik historikere og forskere adgang til materiale omkring de personer, der havde arbejdet for, ladet sig hverve til, eller på anden måde havde hjulpet besættelsesmagten. Allerede i slutningen af 1940'erne og starten af 1950'erne kunne den almindelige dansker få et godt og grundigt indblik i mange af personsagerne under krigen, fordi historikere og forskere havde adgang til et stort materiale, retsbøger, dokumenter og andet. Selvom det materiale, der blev givet adgang ikke var omfattende nok, var det trods alt givtigt af hensyn til historieskrivningen. Nu er der gået 11 år siden afslutningen af den kolde krig og det er derfor spørgerens opfattelse, at materialet fra de sager, der enten er afsluttet eller viser sig ikke at kunne bære en straffesag, skal stilles til rådighed for historikere og forskere.

Spm. nr. S 1952

Til justitsministeren (7/3 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage kontakt til de danske myndigheder, der efterforsker danskeres eventuelle samarbejde med den tidligere østtyske sikkerhedstjeneste Stasi og andre sikkerhedstjenester i den tidligere østblok under den kolde krig med henblik på at få disse myndigheder til speede tempoet op og i højere grad at få efterforskningen til at rette sig mod »de store fisk«?»

Svar (23/3 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det følger direkte af retsplejelovens § 96, stk. 2, at de offentlige anklagere skal fremme enhver